

for mig et stort Spørgsmaal. Man maa huske paa, at Tyskerne er ikke i samme Grad som vi interesserede i at bekæmpe Mund- og Klovesygen, da de sikkert helst vil beholde deres Dyr indenfor Landets Grænser, og det kan de, selv om der er Mund- og Klovesyge i Landet. For os spiller det en stor Rolle at bevare vor Udførsel af Dyr, og derfor maa vi gøre alt, hvad der er os muligt, for at hindre Mund- og Klovesygen i at komme ind over Landets Grænser, saa vi staa som usmittede. Men intet Land forlanger, saa vidt mig bekendt, at vi skal træffe Foranstaltninger, som ellers kun træffes, naar der er Mund- og Klovesyge indenfor Landets Grænser, og naar vi skal træffe saa vidtgaaende Foranstaltninger, vil de, som bor i Landet og ikke har Smitten, faa Ulemper ved, at de ikke kan ekspedere deres Dyr ud af Landet, og maa tage de Tab, som derved forvoldes. Jeg ser, at man i det andet høje Ting fra visse Sider har nævnt, at der maatte gøres noget, og at der har været stillet Ændringsforslag om at erstatte Tabet for de Landbrugere, der kom ind under disse Bestemmelser. Men jeg ser ogsaa den store Fare, der er ved at komme ind paa saadanne Erstatningsbestemmelser; det er ganske umuligt at bestemme, hvilket økonomisk Tab der foraarsages af dette, det kan blive ret uoverkommeligt. Jeg vil dog bede om, at man nærmere overvejer, om det alligevel er klogt og fornuftigt at gøre dette, om det ikke gaar lovlig haardt ud over dem, der rammes af disse Bestemmelser dernede, om det er en Foranstaltning, der er saa meget værd, at man bør gennemføre den. Det gælder selvfølgelig om, at der holdes saa skarp Kontrol som muligt med, hvad der kommer over Grænsen, at vi sikrer os, at der, hvis der paa den anden Side af Grænsen er Mund- og Klovesyge, afspærres saa godt, som det er muligt. Det er derpaa Sikkerheden skal bero.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Overvejelse i et Udvalg.

Kr. Johansen: Det Lovforslag, vi her behandler, er jo vedtaget i det høje Folketing. I den Udvalgsbetænkning, der er afgivet i det andet Ting, udtales, at Udvalget — altsaa hele Udvalget — erkender Nødvendigheden af strengere Bødebestemmelser. Naar der altsaa er Enighed herom i det andet høje Ting, tør man maaske deraf slutte, at der i alt Fald ikke kan blive nogen afgørende Uenighed om det her i Tinget. Dette kan jeg heller ikke godt tænke mig allerede af den Grund, at disse ondartede Mund- og Klovesyge-Epidemier, som med

visse Mellemrum hænger Landet, er af en saadan Karakter, at der ganske selvfølgelig maa træffes de kraftigste Forholdsregler derimod og selvfølgelig ogsaa maa gives Adgang til at paalægge ret kraftige Bøder, for saa vidt Forholdene overhovedet er saadanne, at man kan finde det rimeligt at idømme Bøder. Den ærede Ordfører for Venstre var betænkelig ved de høje Bøder og tvivlede om, at de kan gøre Nytte. Det ærede Medlem var bl. a. betænkelig ud fra den Betragtning, at man ikke kendte Sygdommens Aarsag og i Virkeligheden handlede fuldstændigt i Blinde med Hensyn til de Forholdsregler, der træffes. Naturligvis er det, naar man ikke kender selve Aarsagen, ikke altid givet, at man træffer netop de rette Forholdsregler; men der er ingen Tvivl om, at overfor en saa smitsom Sygdom som denne — for det ved man jo da i alt Fald, at den er i høj Grad smittefarlig —, maa en saadan Ting som Afspærring være en rimelig og selvfølgelig Forholdsregel at træffe. Og der kan heller ikke med særlig Vægt, naar man tager Hensyn til de alvorlige Følger, Sygdommens Udbredelse kan faa, indvendes noget imod de strenge Bødebestemmelser overfor dem, som enten af Uagtsomhed eller med Forsæt overtræder de Regler, der gives paa forskellig Vis. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev forelagt i det andet høje Ting, nævnes et Eksempel paa, hvorledes en enkelt Landbruger ved Uagtsomhed har paaført hele sin Egn store Vanskeligheder og meget store økonomiske Tab. Overfor den Slags Tilfælde maa sikkert alle indrømme, at ingen Bødebestemmelser i Virkeligheden kan være for streng. Naar man som mindste Bøde har henholdsvis 50 og 200 Kr., og man gaar ud fra, at det kun er i særlig graverende Tilfælde, at større, i alt Fald synderlig større, Bøder vil blive bragt i Anvendelse, synes jeg, at man godt kan vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, uden at foretage i alt Fald nævneværdige Ændringer deri. Der er naturligvis ingen, som har noget imod, at den ærede Ordfører for Venstre eller andre i Tilfælde, hvor de finder Affattelsen uklar, giver Anvisning paa en klarere Affattelse af Lovforslagets Bestemmelser, og om hertil sigtende Ændringer kan vi sikkert ogsaa let blive enige, dersom de virkelig maa betragtes som bringende større Klarhed med Hensyn til Meningen med Lovforslaget. Men bortset derfra er det min Opfattelse, at vi kan og bør vedtage Lovforslaget, som det foreligger, ogsaa med de strenge Bødebestemmelser, netop under Hensyn til hele Spørgsmalets alvorlige